Ἐν Φλωρ. τῇ 17 Μαΐου 1868

Εὐγενέστατε Κύριε Δημητρά(κη) μου σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ εἴπητε ἐὰν θὰ ἠμπορῶ ἀπὸ σήμερον νὰ ἀναχωρήσω διὰ τὴν Ἀθήναν ἢ ἂν θὰ πρέπῃ νὰ μένω ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν ἀφοῦ ἐπαρουσιάσθη ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολή μου ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔστειλε νὰ ἔρθω ἐδῶ νὰ μὲ ἐρωτήσῃ ἐὰν θὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μὲ ἰδῇ ἐκεῖ ἢ ἐὰν θὰ πρέπῃ νὰ μένω ἐδῶ ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ἀπάντησις τῆς ἐπιστολῆς μου.

Ὁ ἀφοσιωμένος δοῦλος σας
Γ. Α. Δοντᾶς

58A

Εἶναι δὲ ἀπὸ τὸ παρόν μου σᾶς παρακαλῶ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Κ. Γεωρ. Ὀδυσσέως νὰ μὴ λάβουν μέτρον ἀλλὰ ἂς μείνουν ἀπόλυτοι ἀπὸ ἐμένα νὰ τὸ ἔχουν ὑπόψιν τὸ ὅτι εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἀναχωρήσω ἐπειδὴ ἔλαβα γράμμα τοῦ ἀδελφοῦ μου ὅτι ἡ μήτηρ μου εἶναι βαρέως ἀσθενοῦσα καὶ ἐὰν θὰ ἔχετε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀπαντήσετε εἰς τὴν ἐπιστολήν μου ἐὰν θὰ ἔλθῃ ἡ ἀπάντησις τῆς ἐπιστολῆς μου ἐὰν θὰ πρέπῃ νὰ μένω ἐδῶ ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ἀπάντησις.

Ὁ Δοντᾶς
Ἀναστάσιος